

Weekend Motorloft

Zo'n motorweekendje is eigenlijk altijd een leuke bezigheid, zo met een groepje gelijkgezinden ergens naar toe, een beetje rijden, een beetje kletsen en als het kan ook lekker eten, kortom toppie.

Voor mij begint dit al van tevoren met de route te bekijken, waar en naar wie gaan we toe. Als je dit zo leest moet dit allemaal erg leuk zijn. Maar motorrijden doe je natuurlijk niet voor de lol.

Neem nu bijvoorbeeld Kees. Ik hoor van zijn motormaatjes dat die jongen al jaren zwart rijdt. Heeft nu dan eindelijk de boel gelegaliseerd en doet het nu keurig wit. Komt dit, bij het verzamelen voor de rit op de markt, dan ook heel trots aan zijn maatjes laten zien en wordt vervolgens binnen vijf minuten nadat we gestart zijn door diezelfde maatjes een gigantische modderbak in gestuurd met zijn mooie witte uitstraling. Kijk dan ga je natuurlijk door een diep, heel diep dal. Nee, dit doe je echt niet voor je lol.

Ik had van tevoren de route natuurlijk een beetje zitten bekijken en had tot mijn verrassing gezien dat deze dwars door Philippine liep. Het Zeeuwse plaatsje met mijn zo geliefde mosselen. En niet alleen reden we erdoor, maar het was tevens de middagstopplaats, door Henk gepland en dan nog wel in een mossel restaurant. Dus kon Chrisje het niet nalaten om dan maar te vragen of er tijd was voor mossels. "Jawel" zei Léon, "Nee" zei de rest. Verlegen als ik van huis uit ben en nog niet veel afwetende van de gebruiken binnen de club, dan toch maar voor een uitsmijter gekozen.

Ook niet verkeerd natuurlijk. Maar achteraf; toch iets beter moeten luisteren naar Léon want die zat natuurlijk samen met Gerard aan een overheerlijk pannetje mosselen.

Op de vraag van de rest van het gezelschap: Léon nu al mosselen, wat ga je dan vanavond eten?, antwoordde hij zeer nuchter en droog: "Mosselen". Kijk dat is natuurlijk iemand naar mijn hart, die snapt de dingen.

's-Avonds in de buurt van het motorloft natuurlijk nergens een restaurantje te bekennen, dus om half zeven maar samen met Karel besloten om gebruik te maken van de diepvries maaltijden van Motorloft. Niet echt slecht, maar natuurlijk zeken geen culinaire genoegen.

En verdomme halverwege de maaltijd kreeg ik in de gaten, dat er een taxi besteld was om naar Oostende te gaan om daar heerlijk mosselen te gaan eten. Chrisje zou Chrisje niet zijn als hij dat deze keer weer langs zijn neus liet gaan. Dus puddinkje maar meegenomen voor in de taxi en hup op naar Oostende. Hier gelukkig wel voor elkaar gekregen dat er nog een uurtje gewacht werd met eten en toen maar aan de mosselen. Al met al natuurlijk een gevoel in mijn lijf of ik voor drie weken gegeten had. Komt natuurlijk, omdat we een dagje ouder worden, want dit kon nooit aan de mosselen gelegen hebben.

Het Motorloft heeft als leuke bijzonderheid dat de motoren in een soort overdekte binnenplaats staan en de kamers in twee etages in dezelfde loods er omheen gelegen zijn. Daarom uiteraard een verbod om binnen de motoren te starten i.v.m. stank en lawaai. Bovenstaand even als info om een beter idee te krijgen van de locatie. Uiteraard is hier nog een gezellige royale bar/restaurant bij waar het 's avonds goed toeven is, samen zijn met een bont internationaal gezelschap.

En zo kon het zomaar gebeuren, dat Anja en Wieger zich al hadden teruggetrokken op hun kamer en een groep tot de rand met bier afgevlude Engelse vrienden het nog even nodig vonden om niet alleen te bepalen wie de dikste en grootste schoorsteen aan hun fiets had hangen, maar toch ook nog even midden in de nacht uit moesten proberen uit welke pijp de mooiste sound met de meeste decibels kwam. Uit zijn mooie eerste slaapje gehaald, kreeg Wieger daar zo'n warm gevoel bij en raakte zo enthousiast dat ik denk, dat Anja hem tegen moest houden om te voorkomen dat hij met het schuim op de mond, in zijn onderbroek naar buiten zou rennen om zijn Engelse vrienden te vertellen, dat hij de derde uitlaat echt het allermooiste vond.

Iets waar bij 's-morgens bij het ontbijt nog steeds vol van was. Thuis gekomen van zo'n weekendje kun je dan nog lekker nagenieten van de dingen. De singles kunnen dan de verhalen vertellen tegen hun partner. Alleen voor Tony wordt dat misschien een beetje erg moeilijk verhaal, want hij heeft thuis gezegd dat hij met zijn maten naar België ging, maar heeft wel een benzine rekening hoog genoeg om in Kaapstad te komen.

Maar al met al, zo terugkijkend, heb ik er bij mijn nieuw clubke heerlijk van genoten en mag en kan niet anders eindigen met Henk bedankt voor de organisatie, je hebt er een hoop werk voor verzet en de rest bedankt voor het gezellig samen zijn.

Christ